

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše (soudce zpravodaj) a soudců Pavla Molka a Kateřiny Kopečkové v právní věci žalobce: **T. T. N.**, zast. Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem se sídlem Lidická 960/81, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 8. 2024, č. j. MV-96635-4/SO-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 4. 2025, č. j. 33 A 27/2024-36, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á**.
- II. Žalobci **s e u k l á d á** povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce požádal Ministerstvo vnitra o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Ministerstvo vydalo dne 9. 4. 2024 rozhodnutí č. j. OAM-16463-14/ZM-2024, jímž zastavilo řízení o žádosti dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, protože žalobce nedoložil doklad o zajištění ubytování na území ČR. Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobce a potvrdila prvostupňové rozhodnutí. Žalobce brojil proti rozhodnutí žalované správní žalobou, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku. Krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek, protože správní orgány doposud žádost žalobce neposoudily věcně, ale pouze procesně. Žalobu však poté jako nedůvodnou zamítl. Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku.

[2] Stěžovatel má za to, že splnil zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Krajský soud vyhověl jeho dřívější žádosti o přiznání odkladného účinku a důvody, proč tak učinil, stále trvají. Stěžovatel pobývá na území ČR více než tři roky a momentálně pracuje jako pomocný kuchař pro společnost Qt invest s. r. o. Výkon rozhodnutí by pro něj znamenal nutnost opustit své stávající zaměstnání, přijít o svůj

jediný zdroj obživy a absolvovat nákladnou cestu do Vietnamu. Správní orgány navíc neposoudily věcně jeho žádost o prodloužení doby zaměstnanecké karty. Stěžovatel dodal, že žádným osobám nevznikne újma v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a poukázal na to, že jeho setrvání na území ČR neodporuje žádnému veřejnému zájmu.

[3] Žalovaná považovala návrh na přiznání odkladného účinku za nedůvodný, neboť stěžovatelova tvrzení byla obecná a ničím nepodložená. Stěžovatel netvrdil a neprokázal, že v zemi původu nebude schopen nalézt zaměstnání nebo jiný zdroj příjmů a že by tam trpěl existenčními problémy. Pokud by kasační soud přiznal odkladný účinek, musel by jej přiznat ve všech případech, kdy cizinec neobdržel povolení k pobytu a argumentoval by nutností opustit území ČR.

[4] Kasační stížnost nemá odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s.), Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Odkladný účinek lze tedy kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Kromě formální podmínky, již je podání příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Požadavek naplnění zmíněných podmínek potvrdil též rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, v němž zdůraznil, že § 73 odst. 2 s. ř. s. nelze vykládat mechanicky v tom smyslu, že by pro posuzování, zda odkladný účinek přiznat, anebo nikoli, bylo dostačující poměřovat pouze a jen vzájemný poměr újmy žadatele o jeho přiznání a újmy jiných osob. Rozšířený senát konstatoval, že *„újma, která má brozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno.“* Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu významné újmy tíží stěžovatele (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32, nebo ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50). Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74).

[6] Stěžovatel spatřoval významnou újmu v tom, že v důsledku povinnosti opustit ČR, ve které již více než tři roky žije, přijde o svůj jediný zdroj obživy a bude muset podstoupit nákladnou cestu zpět do Vietnamu. Poukázal na to, že správní orgány nerozhodly o jeho žádosti věcně. Kasační soud zjistil z předložené pracovní smlouvy, že společnost Qt invest s. r. o. zaměstnala stěžovatele na pozici pomocný kuchař s místem výkonu práce v H., a to na dobu neurčitou počínající dnem 20. 5. 2024. Z Agendového informačního systému cizinců (AISC) soud zjistil, že se stěžovatel narodil dne X ve Vietnamu; v období od 26. 3. 2022 do 25. 3. 2024 v ČR pobýval na základě povolení k přechodnému pobytu občana třetí

pokračování

země. Řízení o žádosti stěžovatele o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty bylo zastaveno, stěžovatel nedisponuje žádným dalším pobytovým oprávněním, pročez nemůže na území ČR nadále pobývat a vykonávat v H. práci jako pomocný kuchař. Právní následek rozhodnutí žalované tak pro stěžovatele znamená újmu na právu obstarávat si obživu prací. Je však otázkou, zdali se jedná o významnou újmu ve smyslu výše citované judikatury.

[7] Nejvyšší správní soud vychází při hodnocení újmy spočívající ve ztrátě zaměstnání zejména z věku cizince, jeho případné závislosti na jiných osobách (např. rodičích); druhu vazeb na území ČR; a existence zázemí v zemi původu (usnesení NSS ze dne 12. 7. 2018, č. j. 2 Azs 204/2018-27, bod 6). Stěžovateli je X let, je způsobilý si zajistit své živobytí prací a z ničeho nevyplývá, že by byl závislý na třetí osobě. Jeho vazba na ČR je veskrze ekonomická, neboť nedoložil existenci žádných jiných vztahů než zaměstnání. Délka pobytu v ČR (více než 3 roky) sama o sobě neprokazuje žádné rodinné nebo majetkové vazby stěžovatele v ČR. Stěžovatel netvrdil a neprokázal, že bude ve Vietnamu trpět existenčními potížemi způsobenými nemožností nalézt práci. Pouze podotkl, že vycestování je nákladné, ale nijak tuto skutečnost nekonkretizoval, ani nevysvětlil, zda a jak ovlivní jeho živobytí v zemi původu. S ohledem na zjištěné skutkové okolnosti nepovažuje Nejvyšší správní soud ztrátu zaměstnání u ekonomicky soběstačného muže v mladém věku za nepřiměřenou újmu na jeho právech. Stěžovateli nic nebrání ve vycestování do země původu a nalezení nové práce.

[8] Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek. Nejvyšší správní soud není posouzením krajského soudu vázán a sám rozhodne o důvodnosti návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Kasační soud neshledal důvod uváděný krajským soudem za relevantní pro řízení o kasační stížnosti. Je sice pravda, že správní orgány věcně neposoudily stěžovatelovu žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, neboť řízení zastavily. Tato okolnost však nijak neumocňuje stěžovatelovu újmu.

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel neprokázal existenci významné újmy na právech. Nesplnil tedy druhou zákonnou podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Kasační soud proto výrokem I. zamítl návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím dočasné povahy. Nelze z něj proto dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak kasační soud věcně rozhodne o samotné kasační stížnosti (usnesení NSS ze 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[10] Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích a usnesení rozšířeného senátu NSS z 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, bod 21]. V takovém případě je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek

zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[11] Poplatek je třeba zaplatit bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080508725. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán. Pokud úhradu soudního poplatku provádí jiná osoba než povinná, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. května 2025

Petr Mikeš
předseda senátu